

Resolució 243/2019, de 3 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 108/2019

Administració reclamada: Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

Informació reclamada: Dades sobre Torn d'Ofici i Assistència al Detingut.

Sentit de la Resolució: Estimació

Resum: La informació reclamada en aquest procediment sens dubte forma part de les funcions públiques dels col·legis d'advocats, ja que es tracta d'informació relacionada directament amb la prestació del servei d'assistència jurídica a les persones que hi tenen dret, regulat per la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta; per tant, cal concloure que la informació sol·licitada és pública i l'accés a ella s'ha de resoldre de conformitat amb l'LTAIPBG, de manera que no procedeix la inadmissibilitat de la Reclamació. La dada sobre si s'ha donat accés al servei de defensa jurídica gratuïta a personal al servei de l'Administració, si existeix, deu ser informació que es troba en poder de l'ens que presta aquest servei, però és possible que no estigui expressada formalment en aquests termes, i que calgui extreure-la dels expedients, és a dir, que calgui ser elaborada o reelaborada per tal d'atendre els termes de la sol·licitud; segons l'article 29.1.b LTAIPBG, és procedent inadmetre les sol·licituds d'informació pública "si per a obtenir la informació que demanen cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració"; per tant, si no s'acredita una tasca complexa d'elaboració o reelaboració, el fet d'haver d'elaborar la informació sol·licitada no és motiu per deixar d'atendre la sol·licitud d'informació; si no s'ha invocat expressament i acreditat dins del termini de resolució expressa de la sol·licitud d'informació (un mes, segons l'article 33 LTAIPBG), no seria procedent invocar una eventual causa d'inadmissibilitat un cop la sol·licitud ja s'ha de considerar estimada presumptament, en aplicació de l'article 35.1 LTAIPBG.

Paraules clau: Col·legi professional. Funcions públiques. Torn d'ofici. Assistència jurídica gratuïta. Reclamació contra silenci. Informació pública. Elaboració de la informació.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 27 de febrer de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 108/2019, presentada contra l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB), en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 12 de gener de 2019 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud d'informació pública a l'ICAB, després d'invocar l'LTAIPBG: "saber si a l'ICAB s'ha tramitat mai favorablement l'accés al

Torn d'Ofici i Assistència al Detingut a personal al servei de l'Administració Pública, ja sigui local o autonòmica, i en cas positiu es facilitin les dades que facilitin la identificació de l'expedient o expedients resolts favorablement". Es demana la resposta per via electrònica.

3. La Reclamació presentada el 27 de febrer de 2019 indica que no s'hauria rebut resposta de l'ICAB a la sol·licitud anterior.
4. L'11 de març de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'ICAB i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. Malgrat haver reiterat telefònicament diverses vegades aquest requeriment des d'aleshores, més d'un mes i mig més tard l'ICAB segueix sense lliurar aquesta documentació a la GAIP.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'accés a la informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es*

garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. *Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia.* 3. *Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “*Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.* 2. *Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Admissibilitat de la Reclamació

Hi ha un aspecte d'aquesta Reclamació que justifica valorar-ne l'admissibilitat: concretament, el fet que l'entitat reclamada sigui un col·legi professional.

L'article 3.1.b LTAIPBG preveu la subjecció plena a les obligacions públiques derivades del dret d'accés a la informació pública dels “col·legis professionals i les corporacions de dret públic en allò que afecta l'exercici de llurs funcions públiques”. Amb això es vol dir que el legislador entén que en els col·legis professionals concorren funcions de naturalesa privada (que serien les que corresponen a la seva activitat associativa i representativa dels interessos de les persones col·legiades), la informació relativa a les quals difícilment es podria qualificar de pública, motiu pel qual restaria exclosa de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG, al costat de funcions de naturalesa pública, la informació relativa a les quals hauria de ser qualificada de pública i s'hi podria accedir en exercici del dret d'accés a la informació pública i a l'empara de l'LTAIPBG.

Doncs bé, la informació reclamada en aquest procediment sens dubte forma part de les funcions públiques dels col·legis d'advocats, ja que es tracta d'informació relacionada directament amb la

prestació del servei d'assistència jurídica gratuïta a les persones que hi tenen dret, regulat per la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta. Per tant, cal concloure que la informació sol·licitada és pública i l'accés a ella s'ha de resoldre de conformitat amb l'LTAIPBG, de manera que procedeix l'admissibilitat de la Reclamació.

3. *Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada*

La informació sol·licitada, com ja s'ha dit al fonament jurídic anterior, és informació pública, en la mesura que forma part de l'exercici de funcions públiques de l'ICAB i aquesta entitat la té en el seu poder (article 2.b LTAIPBG, transcrit al fonament jurídic 1). En conseqüència, i en aplicació dels articles 18 i 20.1 de la mateixa llei, també reproduïts al fonament jurídic primer, és procedent declarar el dret de qualsevol persona a accedir-hi, llevat que concorrin límits legals que comportin la denegació.

No és plausible la concurrència en la informació sol·licitada de cap dels límits legals previstos a l'article 21 LTAIPBG, ni en altres lleis. La sol·licitud no demana el nom de persones concretes a les que s'hagi prestat el servei d'assistència jurídica gratuïta, sinó únicament si s'ha prestat aquest servei a determinats tipus de persones, sense necessitat d'identificar-les singularment, així com la identificació dels expedients concernits, identificació que tampoc requereix facilitar dades personals, sinó merament el número d'expedient. Entesa en aquests termes, cal concloure que no s'adverteixen límits legals que puguin justificar la denegació de la informació sol·licitada.

També cal tenir en compte si no es podria justificar la denegació per l'ICAB de la informació sol·licitada, en aplicació d'una causa d'inadmissibilitat de la sol·licitud. Pot ser pertinent aquesta valoració si hom té en compte que el sol·licitat no és una informació expressada en un determinat document o en un determinat arxiu, sinó que es tracta d'una informació que, per tal de poder ser facilitada, requereix prèviament d'una certa tasca d'elaboració: la de comprovar si existeix algun cas d'haver donat accés a l'assistència jurídica gratuïta a personal al servei de l'Administració, tot identificant, en cas afirmatiu, els expedients corresponents.

El dret d'accés a la informació pública no només té per objecte documents o arxius elaborats prèviament, sinó que també es pot exercir en relació amb informació, naturalment existent, però que requereixi alguna tasca d'elaboració per poder atendre allò sol·licitat. En aquest cas, la dada sobre si s'ha donat accés al servei de defensa jurídica gratuïta a personal al servei de l'Administració, si existeix, com a tal dada, bé en sentit positiu o negatiu, deu ser informació que es troba en poder de l'ens que presta aquest servei; però és possible que no estigui expressada formalment en aquests termes, i que calgui extreure-la dels expedients, és a dir, que calgui ser elaborada o reelaborada per tal d'atendre els termes de la sol·licitud. Segons l'article 29.1.b LTAIPBG, és procedent inadmetre les sol·licituds d'informació pública "si per a obtenir la informació que demanen cal una tasca complexa d'elaboració

o reelaboració". Per tant, si no s'acredita una tasca complexa d'elaboració o reelaboració, el fet d'haver d'elaborar la informació sol·licitada no és motiu per deixar d'atendre la sol·licitud d'informació.

Així mateix, la GAIP ha entès a diverses resolucions que les causes d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública s'han d'aplicar sempre restrictivament, i de manera degudament motivada, en benefici del dret d'accés a la informació. Tan és així que si no s'ha invocat expressament i acreditat dins del termini de resolució expressa de la sol·licitud d'informació (un mes, segons l'article 33 LTAIPBG), no seria procedent invocar una eventual causa d'inadmissibilitat un cop la sol·licitud ja s'ha de considerar estimada presumptament, en aplicació de l'article 35.1 LTAIPBG.

En atenció a les anteriors consideracions, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, sempre que existeixi efectivament, atès que és informació pública, no hi concorre cap límit legal que pugui prevaldre sobre el dret d'accés i no s'ha acreditat cap causa d'inadmissibilitat de la sol·licitud. En tot cas, si la informació sol·licitada no existeix, cal que així es manifesti formalment, tot explicant els motius de la inexistència.

4. *Manca de col·laboració de l'Administració*

L'antecedent 4 posa de manifest que l'ICAB no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP (*"La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un termini màxim de quinze dies"*). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'ICAB amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, especialment si hom té en compte que, com s'ha indicat al fonament jurídic anterior, no és previsible la concurrència de límits en la informació sol·licitada i que, a més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que *"la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació"*.

En conseqüència, a més de declarar el dret de l'entitat reclamant a la informació sol·licitada, també és procedent requerir a l'ICAB que li la faciliti dins d'un termini raonable.

5. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la

Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de maig de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 108/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació relativa a si l'ICAB ha tramitat mai favorablement l'accés al Torn d'Ofici i Assistència al Detingut a personal al servei de l'Administració local o autonòmica, en cas que aquesta informació existeixi efectivament. També té dret, en cas afirmatiu, a la identificació de l'expedient o expedients resolts favorablement. Aquesta informació s'ha de facilitar per via electrònica, a l'adreça facilitada per la sol·licitud.
2. Requerir a l'ICAB que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies, tot informar-ne a la GAIP.
3. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 108/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.